

3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή εσφαλμένως διαπίστωσε ότι η επένδυση των ολλανδικών αρχών στη δομή ταμείου συμμετοχών της DVI είναι σύμφωνη με τους όρους της αγοράς.

Προσφυγή της 8ης Μαΐου 2020 — CX κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-280/20)

(2020/C 247/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: CX (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 28ης Ιουνίου 2019, στον φάκελο διαδικασίας CMS 12/042, με στοιχεία αναφοράς Ares(2019) 4110741, με την οποία επιβλήθηκε στον προσφεύγοντα η κύρωση της παύσης δυνάμει του άρθρου 9, παράγραφος 1, στοιχείο η', του παραρτήματος ΙΧ του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς μείωση των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων·
- να ακυρώσει την απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2020, με στοιχεία αναφοράς Ares(2020)577152, η οποία του κοινοποιήθηκε αυθημερόν και με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) απέρριψε τη διοικητική ένσταση την οποία είχε υποβάλει στις 28 Σεπτεμβρίου 2019, με στοιχεία αναφοράς R/538/19, κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, σύμφωνα με τον Κανονισμό Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναλήθεια των προβαλλόμενων πραγματικών περιστατικών, παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ανεπαρκής αιτιολογία και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι συνιστά παραμόρφωση του μοναδικού αποδεικτικού στοιχείου εις βάρος του το γεγονός ότι η ΑΔΑ επικαλείται «μη επιτρεπόμενη διαπραγμάτευση επί των τιμών», στηριζόμενη σε ένα μόνο μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, ενώ από το ίδιο το κείμενό του αποδεικνύεται ότι ο προσφεύγων απλώς μετέφερε στον αντισυμβαλλόμενο, με τρόπο σαφή και μη διφορούμενο και σε πλήρη συμφωνία με τη σύμβαση-πλαίσιο, μια οδηγία η οποία ουδόλως συνιστούσε «διαπραγμάτευση», καθώς η διαπραγμάτευση θα απαιτούσε να προηγηθούν τουλάχιστον ορισμένες συζητήσεις για τη σύναψη συμφωνίας με, ενδεχομένως, αμοιβαίες παραχωρήσεις. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι από την αλληλογραφία μεταξύ του ιδίου και του αντισυμβαλλόμενου προκύπτει μόνο μια επαναλαμβανόμενη διαδικασία συνεργασίας στο πλαίσιο εργασίας σχετικής με την επιμέλεια της τελικής μορφής του ερωτηματολογίου και των συναφών υπηρεσιών, επ' ουδενί όμως «διαπραγμάτευση». Επομένως, η ΑΔΑ επικαλέστηκε μη αποδεδειγμένα πραγματικά περιστατικά και υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της εύλογης προθεσμίας, παρέλευση υπέρμετρα μακρού διαστήματος από τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών, καθώς και παραγραφή της πειθαρχικής ευθύνης. Κατά τον προσφεύγοντα, οι πράξεις που του προσάπτονται ανάγονται, αντιστοίχως, στον Σεπτέμβριο του 2001 και στον Ιούνιο του 2003, ήτοι 18 και 16 έτη προ της ημερομηνίας εκδόσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η πειθαρχική διαδικασία κινήθηκε το πρώτον στις 7 Φεβρουαρίου 2013, ήτοι ήδη, αντιστοίχως, 11 και 9 έτη μετά την ημερομηνία κατά την οποία έλαβαν χώρα τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά. Ο προσφεύγων εκτιμά ότι το χρονικό διάστημα που παρήλθε μεταξύ των περιστατικών αυτών και της προσβαλλόμενης αποφάσεως υπερβαίνει προδήλως κάθε εύλογο όριο. Προσθέτει ότι το γεγονός ότι τα πραγματικά περιστατικά ανατρέχουν στο απώτερο παρελθόν έπρεπε να ληφθεί υπόψη από την ΑΔΑ ώστε η πειθαρχική του ευθύνη να περιοριστεί ή και να θεωρηθεί παραγραφείσα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της ισότητας των όπλων. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν δέχθηκε τις επανειλημμένες αιτήσεις του, τις οποίες είχε υποβάλει ήδη κατά την έναρξη της διαδικασίας το 2013, περί προσκομίσεως εγγράφων τα οποία θεωρούσε απαραίτητα για την άμυνά του, ήτοι, μεταξύ άλλων, του συνόλου των ηλεκτρονικών μηνυμάτων του που σχετιζόνταν με τις δύο αιτιάσεις που του προσάπτονταν, της σύμβασης-πλαισίου, της αρχικής και της τελικής μορφής του ερωτηματολογίου της επίμαχης δημοσκόπησης, καθώς και του σχετικού οικονομικού φακέλου. Ως εκ τούτου, στοιχειοθετείται προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας και παραβίαση της ισότητας των όπλων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλονται τυπικά και διαδικαστικά ελαττώματα και παράβαση της υποχρέωσης που υπέχει η Επιτροπή να διερευνά κατά τρόπο εμπειριστατωμένο, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα επιβαρυντικά ή απαλλακτικά στοιχεία. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ήδη στις 16 Απριλίου 2018 το tribunal correctionnel de (πλημμελειοδικείο) [εμπιστευτικό] ⁽¹⁾ έκρινε ότι ουδόλως αποδείχθηκαν τα πραγματικά περιστατικά και απήλλαξε τον προσφεύγοντα «από όλες τις κατηγορίες εις βάρος του», διευκρινιζόμενου ότι το εν λόγω δικαστήριο αποφάνθηκε επί ακριβώς των ιδίων πραγματικών περιστατικών στα οποία βασίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση και τα έκρινε μη αποδεδειγμένα. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η ΑΔΑ, παραλείποντας να γνωστοποιήσει στο πειθαρχικό συμβούλιο ένα τόσο καθοριστικό στοιχείο όπως μια δικαστική απόφαση, η οποία έχει καταστεί τελεσίδικη και απαλλάσσει πλήρως τον προσφεύγοντα, παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να κοινοποιεί στο πειθαρχικό συμβούλιο το σύνολο των σχετικών εγγράφων τα οποία είναι χρήσιμα για τη διαμόρφωση της γνώμης του και, ως εκ τούτου, υπέπεσε σε διαδικαστικό σφάλμα.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και της υποχρέωσης αμεροληψίας. Κατά τον προσφεύγοντα, η γενική γραμματέας, απευθυνόμενη εγγράφως στους αντιπροέδρους της Επιτροπής, σε δύο μέλη της Επιτροπής, στον γενικό διευθυντή από τον οποίο ο προσφεύγων εξαρτάται ιεραρχικά, στην γενική διευθύντρια ανθρώπινου δυναμικού καθώς και στην ΑΔΑ, ανέφερε ότι η έρευνα «επιβεβαίωσε την ύπαρξη σύγκρουσης συμφερόντων και αποκάλυψε διάφορες παρατυπίες (εκ μέρους) του ενδιαφερομένου», γεγονός το οποίο συνιστά παράβαση του τεκμηρίου αθωότητας και της υποχρέωσης αμεροληψίας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται το ανυπόστατο ενός εγγράφου, η χρήση του μολονότι έπρεπε να θεωρηθεί νομικώς ανυπόστατο, καθώς και παράβαση του άρθρου 1, παράγραφος 1, του παραρτήματος ΙΧ του Καθεστώτος Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ). Ο προσφεύγων τονίζει ότι ουδέποτε έτυχε ακροάσεως ενώπιον της OLAF σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά κατά το χρονικό διάστημα από τις 3 Μαΐου 2011 έως τις 18 Απριλίου 2012, ημερομηνία κατά την οποία εστάλη η έκθεσή της OLAF, και ότι η παράβαση της υποχρέωσης ακροάσεως του προσφεύγοντος την οποία υπέχει πριν την ολοκλήρωση της εκθέσεώς της επιφέρει το νομικώς ανυπόστατο του εγγράφου αυτού.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 10 του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ, παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της αναλογικότητας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, καθώς και πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, για τον λόγο ότι η κύρωση δεν συνάδει με τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε η ΑΔΑ. Ο προσφεύγων υποστηρίζει σχετικώς ότι η επιβληθείσα από την ΑΔΑ κύρωση είναι προδήλως δυσανάλογη. Κατά την άποψή του, τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε η ΑΔΑ έχουν πολύ περιορισμένη σημασία, δεδομένου ότι το επίδικο ποσό ανέρχεται σε 2 000 ευρώ. Επιπλέον, πρόκειται για περιστατικά που ανατρέχουν στο απώτερο παρελθόν. Η επιβληθείσα κύρωση καταλήγει, όμως, στο να μη δικαιούται πλέον η οικογένεια του προσφεύγοντος πόρους και ασφαλιστική κάλυψη ασθένειας, γεγονός που είναι προδήλως δυσανάλογο.

⁽¹⁾ Μη δημοσιοποιούμενα εμπιστευτικά στοιχεία.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2020 — Facegym κατά EUIPO (FACEGYM)

(Υπόθεση T-289/20)

(2020/C 247/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Facegym Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: M. Edenborough, QC)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σήματος FACEGYM — Υπ' αριθ. W1 466 456 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 27ης Φεβρουαρίου 2020 στην υπόθεση R 70/2020-5